

РЕШЕНИЕ

№ 19752

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20221110160907 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 30.11.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в, в открито заседание на тридесети ноември 2023 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 60907/2022 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Ищецът „Т,ЗБ твърди че за периода май 2018 г. – април 2020 г. е доставял топлинна енергия

на ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 на адреса на втория ответник. Твърди, че за този период стойността на потребената от ответниците топлинна енергия възлиза на сумата от 963,42 лв. , която сума не е заплатена от ответниците. Твърди, че поради неплащането на сумата ответниците са в забава, като за периода от 15.09.2019 г. – 30.08.2022 г. , размера на обезщетението за забавено плащане възлизал на 19,89 лв. Твърди, че за периода август 2019 г. – април 2020 г. доставил на ответниците услугата дялово разпределение на топлинна енергия, възнаграждението за което възлизало на 19,89 лв. , което не било заплатено от ответника, поради което му дължал и лихва за забава в размер на 5,39 лв. за периода 01.10.2019 г. – 30.08.2022 г. Твърди, че поискал осъждане на ответниците по реда на чл. 410 и сл. от ГПК, като подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, но срещу издадената заповед за изпълнение ответниците подали възражение по реда на чл. 414 от ГПК, което попретило заповедта да влезе в сила. Ето защо, предявява настоящия иск, с който моли да бъде признато за установено, че ответниците му дължат разделно при равни квоти сумите в размер на 963,75 лв. – стойността на потребената топлинна енергия за периода май 2018 г. – април 2020 г. , и в размер на 218,54 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 15.09.2019 г. – 30.08.2022 г. Моли още, да бъде признато за установено, че ответниците му дължат разделно при равни квоти сумите в размер на 19,89 лв. – стойността на доставена услуга „дялово разпределение“ за периода август 2019 г. – април 2020 г. , и в размер на 5,39 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 01.10.2019 г. – 30.08.2022 г. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ищецът е привлякъл, като подпомагаща страна „БР,А” ООД,, адр. гр. София, бул. „Братя Бъкстон” № 85, който не оспорва предявения иск.

Ответниците оспорват предявения иск по съображения, изложени в писмени отговори на исковата молба, чрез назначения им особен представител по реда на чл. 47, ал. 6 от ГПК.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа страна:

Съдът приема за установен факта, че за процесния страни са били във валидна облигационна връзка, по която ищеца е доставял на ответниците топлинна енергия по следните съображения: съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 4 от отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност, облигационната връзка – договор за продажба на топлинна енергия се създава по силата на закона със страни – топлопреносното дружество – ищеца и собственика или ползвателя на топлоснабдения имот - ответниците. Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗЕ и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 2 от ЗЕЕЕ (отм.), продажбата на топлинна енергия се извършва по правилата на одобрени от съответния орган общи условия, публикувани в един централен и местен всекидневник, като не е необходимо писменото им

приемане от потребителите. Тази разпоредба е специална по отношение на разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗЗД, според която договор при общи условия обвързва приемащия ги само ако ги е подписал, поради което възражението на ответниците за липса на облигационна връзка, поради неподписването на общите условия на ищеца е неоснователно. Видно от ОУ/2002 г. , ОУ/2005 г. и ОУ/2008 г. /л.л. №№ 41-42/, за процесния период ищецът е обявил надлежно ОУ за доставка на топлинна енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 3 от ЗЕ и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 3 от ЗЕЕЕ (отм.), несъгласните с публикуваните общи условия потребители на топлинна енергия, могат да възразят по съответния ден в 30-дневен срок след публикуване на ОУ, за каквото възражение по делото няма данни. Тази възможност за възразяване от потребителите на топлинна енергия срещу съдържанието на облигационната връзка, обективизирано в ОУ и да уговорят различно съдържание, е основание съда да приеме, че облигационната връзка по продажба на топлинна енергия, дори и възникнала по силата на закона, е договорна облигационна връзка, за която се прилагат съответно правилата за договорите.

Освен изложеното до тук, за да приеме наличието на валидна облигационна връзка между страните по делото с предмет доставка от ищеца на ответниците на топлинна енергия, съдът обсъжда и документите, приложени под л.л. №№ 14-21, от които е видно, че ответниците са собственици на процесния топлоснабден имот при равни квоти към процесния период. В този смисъл, и във връзка с изложеното до тук за наличието на процесния договор за доставка на топлоенергия, съдът приема, че страни по него, като купувачи, са ответниците при посочените квоти.

Видно, от приетата по делото СТЕ /л.л. №№ 145-149/, която съдът кредитира, за процесния период ответниците са ползвали топлинна енергия, като стойността ѝ възлиза на 1 218,90 лв.

Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 126-144/ ответниците са заплатили следните процесни вземания на ищеца : 800 лв.

Съдът приема за установен факта на забавата на ответниците за плащане на главницата, във връзка с изчисленията по посочената ССЕ, по следните съображения: както се посочи по-горе, съдът установи наличие на валидна облигационна връзка между страните по делото с предмет доставка от ищеца на ответника на топлинна енергия за процесния период.

Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т.т. 1,2 и 3 от ЗЕ, независимо от избрания начин от потребителя на топлинна енергия за плащане на цената, то задължението е винаги за месечна вноска или изравнителна вноска. Видно от ОУ/2002 г. /л.л. №№ 41-42/ – чл. 30, ал. 1, ОУ/2005 г. – чл. 32, ал. 1 и ОУ/2008 г. – чл. 33, ал. 1, потребителите на топлинна енергия са длъжни да плащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В този смисъл, и съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, ответниците са изпаднали в забава по силата на цитираните разпоредби на ЗЕ и ОУ, без да е било да бъдат канени от ищеца, доколкото задълженията им са били срочни.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 49172/2022 г. на СРС, II ГО, 78-ми с-в, ищецът е поискал осъждане на ответниците по реда на чл. 410 и сл. от ГПК да му заплатят главницата и лихвата, предмет на установяване в това производство, като е подал заявление за издаване

на заповед за изпълнение, към което е приложил и документ за внесена дължимата държавна такса, но срещу издадената заповед за изпълнение ответниците са подал възражения по реда на чл. 414 от ГПК.

Съдът посочва, че изложените до тук изводи за размерите на паричните задължения на ответника, са съобразени и с поддържаното от вещото лице по СТЕ в откритото съдебно заседание от 05.10.2023 г. , че отчитането от ищеца на ползваната от ответника топлоенергия за процесния период, е съобразено с релевантната нормативна уредба и не са налице нарушения.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК:

В производството по иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, съдът проверява дължимостта на съответното вземане, като преценява материално-правните предпоставки за възникването му. В конкретния случай, съдът следва да прецени материално-правните предпоставки за претендиране на цена за доставена топло-енергия по твърдяна облигационна връзка за доставка на такава, както и материално-правните предпоставки за възникване на вземането за обезщетение за забавено плащане на претендираната главница – цена на доставената топлоенергия.

По материално правните предпоставки за основателност на претенцията за главница:

Съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ, за предадената стока купувачът дължи цена, или основанието на продавача да претендира цената е освен наличието на валидна облигационна връзка – договор за продажба, но и предаване на стоката. Както се установи в обстоятелствената част, ответниците – от една страна, и ищеца – от друга, са в облигационни отношения – договор за продажба на топлинна енергия, възникнала по закон, като за периода май 2018 г. – април 2020 г. ответниците не са заплатили потребена топло-енергия, цената на която, съгласно приетите по делото СТЕ и ССЕ възлиза на 1 218,90 лв. – повече от колкото се твърди в исковата молба. Съдът кредитира размера, посочен в СТЕ, защото последната, като прието по делото доказателство, установява факта на доказване по делото – ползвали ли са топлинна енергия ответниците за процесния период и каква е нейната цена. В този смисъл, искът, в частта за главницата е изцяло основателен, като възражението за изтекла погасителна давност следва да се обсъди във връзка с претендираната сума.

По възражението на ответниците за изтекла погасителна давност за претендираната главница: съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” от ЗЗД, с изтичането на 3 г. се погасяват вземанията за наем, лихви и други периодични плащания. Тази специално 3-годишна давност се възприе и от тълкувателната практика на ВКС, поради което съдът приема, че

искът за главницата се погасява с изтичането на 3-годишна давност. И тъй като, в конкретния случай, най-старото претендирано вземане е за периода май 2018 г. , а заявлението за издаване на заповед за изпълнение, видно от приложеното заповедно дело, е депозирано на 09.09.2022 г. , от когато и съобразно чл. 422, ал. 1 от ГПК, се смята предявен искът по настоящото дело, то задълженията за главница за периоди преди 09.09.2019 г. – началото на 3-годишен срок до датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, са погасени по давност. В този смисъл, доколкото искът за плащане на главницата е установен по своето основание, като съдът прилага чл. 162 от ГПК, то приема, че непогасената от давността главница възлиза на 640 лв. , до който и размер е основателен искът в частта за главницата.

Както се посочи в обстоятелствената част на решението, съдът прие за установено по делото, че процесния топлоснабден имот е съсобствен на ответниците при равни квоти. Съдът изложи по-горе съображения за произхода на процесната облигационна връзка, предпоставяна от собствеността на топлоснабдения имот, което налага извода, че всеки от съсобствениците е задължен за съответна на квотата му от съсобствеността част от общо дължимата цена. Ето защо, съдът приема, че ответниците са материално-правно легитимирани да отговаря по предявения срещу тях иск до квотата си в съсобствеността.

По материално правните предпоставки за основателност на претенцията за забавено плащане на главницата:

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, какъвто е настоящият случай, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В конкретния случай, съдът приема, по съображенията изложени в обстоятелствената част на решението, че за процесния период, за който се претендира лихва за забава, а именно 15.09.2019 г. – 30.08.2022 г. , ответниците са в забава. На основание чл. 162 от ГПК, съдът приема, че размерът на лихвата за процесния период възлиза на претендираните 218,54 лв. за да приеме това съдът взема предвид, както установената по делото главница, така и периода за който се начислява лихвата.

По възражението на ответника за изтекла погасителна давност за установената лихва: съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” от ЗЗД, с изтичането на 3 г. се погасяват вземанията за наем, лихви и други периодични плащания. И тъй като, в конкретния случай, най-старата дата, от която се претендира лихва за забава е 15.09.2019 г. , а заявлението за издаване на заповед за изпълнение, видно от приложеното заповедно дело, е депозирано на 09.09.2022 г. , от когато и съобразно чл. 422, ал. 1 от ГПК, се смята предявен искът по настоящото дело, то задълженията за лихва за забава за периоди преди 15.09.2019 г. – началото на 3-годишен срок до датата на подаване на исковата молба, биха били погасени по давност. Това, обаче, не е станало, доколкото началния период на лихвата е в рамките на посочения 3-годишен давностен срок. В този смисъл, доколкото искът за плащане на лихва за забава е установен по своето основание, и съгласно разпоредбата на чл. 162 от ГПК, съдът приема, че размера на лихвата за забава възлиза на 145 лв. При определяне на този размер съдът взема предвид

присъжданата главница и намалява съразмерно лихвата, поради акцесорния характер на това вземане. Следователно, искът по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД е основателен до размера от 650 лв.

По изложените по-горе съображения следва да се приеме разделно задължение на ответниците за лихвата при горепосочените квоти.

Искът по чл. 415, ал. 1 от ГПК в частта за признаване за установено, че ответниците дължат разделно при горепосочените квоти на ищеца сума в размер на 19,89 лв. – стойността на доставена услуга „дялово разпределение“ за периода август 2019 г. – април 2020 г. , и в размер на 5,39 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 01.10.2019 г. – 30.08.2022 г. е основателен до 19,89 лв. главница и 5,39 лв. лихва. Това е така, доколкото факта на доставената услуга се установява, както от документите, приложени под л.л. №№ 23-30, 34-40 и 120-123 от делото, така и от приетата по делото СТЕ /л.л. 145-149/, а размерите на претенциите се установиха от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 126-144/. Горейзложените съображения за погасителната давност следва да се отнесат и към тази част на иска, като се приеме, и на основание чл. 162 от ГПК, че иска за възнаграждение за доставена услуга „дялово разпределение“ е основателен до 18 лв. , а този за лихвата – до 5 лв. Присъждането следва да е до размерите на квота в съсобствеността, поради горейзложените мотиви.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на по 1/2 от всеки ответник от 793,39 лв. по настоящото производство и от 50,18 лв. по заповедното производство. По делото, обаче се установи, че ответниците са заплатили извънсъдебно на ищеца 800 лв. , които съдът приспада, на основание чл. 76, ал. 2 от ЗЗД, изцяло от разноските по исковото производство и частично от разноските по заповедното производство и приема, че на ищеца следва да се присъдят само 43,57 лв. деловодни разноски по заповедното производство.

Въз основа на горейзложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , на основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, че ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 дължат разделно при равни квоти на ищеца „Т,ЗБ от следните суми: **640 лв.** – стойността на потребена от ответниците топлинна енергия за периода 09.09.2019 г. – април 2020 г. , **145 лв.** – обезщетение за забавено плащане на главницата, за периода 15.09.2019 г. – 30.08.2022 г. , като **отхвърля** иска по чл. 415, ал. 1 от ГПК в следните части:

в частта за признаване за установено, че ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 дължат разделно при равни квоти на ищеца „Т,3Б сума в размер всеки **над** 1/2 от 640 лв. до пълния предявен размер от 1/2 от 963,75 лв. – цена за ползвана топлоенергия и в частта за признаване за установено, че ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 дължат разделно при равни квоти на ищеца „Т,3Б сума в размер всеки **над** 1/2 от 145 лв. до пълния предявен размер от 1/2 от 218,54 лв. – лихва за забава върху главницата.

Ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение, до окончателното изплащане на сумата.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, че ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 дължат разделно при равни квоти на ищеца „Т,3Б **от** следните суми: **18 лв.** – възнаграждение за доставена услуга дялово разпределение за периода 09.09.2019 г. – април 2020 г. , **5 лв.** – обезщетение за забавено плащане на главницата, за периода 01.10.2019 г. – 30.08.2022 г. , като **отхвърля** иска по чл. 415, ал. 1 от ГПК в следните части: в частта за признаване за установено, че ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 дължат разделно при равни квоти на ищеца „Т,3Б сума в размер всеки **над** 1/2 от 18 лв. до пълния предявен размер от 1/2 от 19,89 лв. и в частта за признаване за установено, че ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 дължат разделно при равни квоти на ищеца „Т,3Б **над** 1/2 от 5 лв. до пълния предявен размер от 1/2 от 5,39 лв. – лихва за забава върху главницата.

Ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение, до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответниците П. М. М., ЕГН: *****, адр. с. Сту, 43 и Н. М. М., ЕГН: *****, адр. гр. София 1421, ул. „Н, 21, ет. 6, ап. 22 да заплатят разделно при равни квоти на ищеца „Т,3Б, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 43,57 лв. – деловодни разноси по заповедното производство.

Решението е постановено при участието на подпомагаща страна на ищеца „БР,А” ООД,, адр. гр. София, бул. „Братя Бъкстон” № 85.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____